

ПРОТОКОЛ

№ 1624

гр. С., 06.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – С., VII СЪСТАВ, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Никола Г. Маринов
Съдебни Дора П. Панайотова
заседатели: Даниел С. Телалев

при участието на секретаря Христина П. Панайотова
и прокурора Б. Ив. Ж.

Сложи за разглеждане докладваното от Никола Г. Маринов Наказателно дело
от общ характер № 20232230200715 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимият В. Д. К., редовно призован се явява лично и с
упълномощен защитник адв. П. Н. от АК С. и упълномощен адв. Е. М. от
АК К..

Подсъдимият В. Н. Б., редовно призован се явява лично и с
упълномощен защитник адв. Д. Д. от АК С..

Пострадалата С. Ш., редовно призована се явява лично и с
упълномощен повереник адв. С.К. от АК С..

За РП С. се явява прокурор Б. Ж..

Адв. К.: Няма да предявяваме граждански иск. Има депозирана
молба от колегата Куков за конституиране като частен обвинител, която
поддържа.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адв. К.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адв. Н.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адв.М.: Да се даде ход

Адв. Д.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на

разпоредителното заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на разпоредителното заседание.

САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ:

В. Д. К. роден на 31.07.1979г. в гр. С., живущ в гр.С., български гражданин, неженен, със средно образование, работи, осъждан, ЕГН *****.

В. Н. Б. роден на 08.07.1987г. в гр.С., живущ в с.гр., български гражданин, неженен, със средно образование, работи, осъждан, ЕГН *****.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че делото е подсъдно на съда. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила в досъдебното производство. Към този момент не са налице условия за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не се налага разглеждане на делото при закрити врата, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършване на съдебно следствени действия по делегация. Считам, че взетата мярка за неотклонение е адекватна. Нямам искания за събиране на други доказателства. Считам подадената молбата за конституиране като частен обвинител за процесуално допустима, предявена от лице, което има качеството на пострадад, поради което считам, че С. Ш. следва да бъде конституирана като частен обвинител.

Адв. К.: Господин председател и съдебни заседатели. Солидаризирам се с казаното от представителя на РП С. становище по всички точки, което следва да бъдат коментирани в това разпоредително заседание. Поддържам както казах по-рано молбата на колегата да бъде конституирана като частен обвинител Ш..

Адв. Н.: Уважаеми господин председател, уважаеми съдебни заседатели. В срока по НПК сме депозирали отговор на всички въпроси указани в разпоредбата на чл. 248 от НПК. Поддържам така депозирания отговор по всяка една от точките, като по отношение на т.3 за разлика от

становището на представителя на РП С. считаме, че е допуснато съществено, но отстранимо процесуално нарушение, което се е изразило в нарушаване правото на защита на нашия подзащитен, както и правата на защитата. Обвинението, което е внесено с обвинителния акт на прокуратурата е за осъществено деяние по чл. 216 ал.5 от НК, а така цитираната разпорежда има множество хипотези, при което обвинението не е прецизирано. В този смисъл считаме, че са налице абсолютни основания за прекратяване на производството и връщане на делото на РП С. и то от стадия на досъдебното производство с указания да бъде изрично прецизирано обвинението след като се окаже и прецизира конкретната хипотеза на чл. 216 ал.5 от НК спрямо нашия подзащитен. В тази връзка и на осн.чл. 249 ал.1 и 2, вр.чл. 248, ал.1 т.3 и чл. 248 ал.5, т.1 от НПК моля да прекратите производството и върнете делото на РП -С. с мотиви, които са в контекста на заявените от мен възражения. Поддържам останалите отговори на въпросите по чл. 248 от НПК.

Адв. М.: Уважаеми господин председател с оглед внесения обвинителен акт и разпоредбата на чл. 248 ал.1 от НПК считам, че делото е подсъдно на настоящия съдебен състав, респективно на настоящия съд. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т.3 на чл. 248, ал.3 се солидаризирам със становището на колегата. На подзащитния ми К. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 216 ал.5, вр. ал.1, вр.чл. 26 ал.1,вр.чл. 20 ал.3, вр. ал.1 от НК. Както подчерта защитника му чл. 216 ал.5 има още пет точки, които сами по себе си са различни като изпълнително деяние и квалифициран състав на основния текст по чл. 216 ал.1 от НК. Нито в обвинението нито в обвинителния акт спрямо подзащитния ми не е посочено по коя точка е неговото изпълнително деяние и така посочената ал.5 в чл. 216 се явява много обща и по този начин му е нарушено правото и на защита, ограничени са и правата на неговите защитници, тъй като не могат да разберат в какво престъпно деяние е обвинен подс.К.. Това е относимо и за другото подсъдимото лице. С оглед становището моля да имате предвид тълкувателно решение 2/2002г. на нак.колегия на ВКС е посочено и обв.акт и обвинението какви критерии трябва да съдържат, а по конкретно подсъдимото лице трябва да знае в какво е обвинен, на базата на какви доказателства и кой текст от материалния закон му е

вменен. Подзащитния ми К. няма как да се защити правилно при абстрактно обвинение, което не е конкретно. По тази причина считам, че са допуснати отстраними процесуални нарушения допуснати в досъдебната фаза, а по-конкретно и привличането му като обвиняем и изготвянето на обв.акт. Тези нарушения на процесуалния и материалния закон могат да бъдат отстранени с връщането на делото на РП С., респективно на разследващия орган където му бъде внесено обвинение на база събраните по делото доказателства. Досежно останалите точки на чл. 248 ал.1 се солидаризирам със становището на държавното обвинение и на колегата и няма да ги преповтарям. Моето искане като защитник е делото да бъде прекратено и върнато за отстраняване на твърденията от мен процесуални нарушения.

Адв. Д.: Считам, че делото е подсъдно на съда. По т.2 считам, че има основания за прекратяване на наказателното производство и то спрямо другия подсъдим, подс. К.. Ще обоснова правния интерес на моя подзащитен за да искам прекратяване. Считам, че за другия подсъдим е налице основание за прекратяване на осн.чл. 24 ал.1, т.1 поради начална липса на доказаност на съставомерност на инкриминираното престъпно поведение, като аргументите ми са следните: Основното доказателство ползвано от обвинителната теза срещу подс. К. е съдържа се оговор в обяснения на подсъдимия Б. дадени като обвиняем в ДП пред органа по досъдебното производство и пред съдия по реда на чл. 222 от НПК. Тези обяснения са дадени от подзащитния ми по повдигнато му с постановление за привличане на обвинение по чл. 330 ал.1 от НК.Тези обяснения на обвиняем не са дадени по повод на повдигнато му с постановление обвинение за което е предаден на съд с обвинителния акт, а именно по чл. 216 ал.5, вр. ал.1, вр.чл. 26 ал.2, вр.чл. 20 ал.2, вр. ал.1 от НК. След повдигане на новото обвинение по реда на чл. 287 ал.1 не са давани обяснения на обвиняемия Б., а по отношение на дадените обяснения преди повдигане на новото обвинение разпоредбите на чл. 279 не се прилагат, тъй като не само съществено е изменена обстоятелствената част на обвинението, но се касае за съвсем ново обвинение, за по-тежко наказуемо престъпление. Следователно липсват изобщо обяснения на подс. Б. дадени в хода на досъдебното производство по обвинението определено във фактическите и правни рамки в обвинителния акт, а

именно по чл. 216 ал.5 от НК. Дадените в ДП обяснения по обвинение различно от формулираното в обв.акт са процесуално негодни да служат като доказателствено средство. Липсата на годни обяснения на обвиняем като доказателствено средство води до липса на оговор, респективно липса на дори косвени доказателства касаещи подс. К.. Правния интерес на подзащитния ми от прекратяване на наказателното производство по отношение на другия подсъдим се изразява в откриващата се за него възможност да се възползва от процедурата по чл. 371 т.2 от НПК. Освен това по т.3 на чл. 248 считам, че са допуснати няколко отстраними процесуални нарушения, а именно: Налице е непълна юридическа формулировка на обвинението, а именно цифром е посочен чл. 216 ал.5, но не е посочена конкретната хипотеза, предложението на ал.5, а именно дали са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, или ако е извършено от лице по чл. 142 ал.2 т. 6 и 8 или ако деянието е свързано с унищожаване и повреждане на предмети от далекосъобщителната мрежа. Вместо да бъде посочено в цифровата квалификация прокуратурата е свързала чл. 216 ал.5 с ал.1 на същия член неясно защо, тъй като наказанието по ал.5 е до 10 г. „Лишаване от свобода“, а наказанието по ал.1 е до пет години „Лишаване от свобода“. По този начин подсъдимите и защитата сме в невъзможност да разберем в какво точно са обвинени подсъдимите, като това нарушава правото им на защита. Намесата на съда чрез прекратяване и връщане на делото поради ненадлежно съставен обв.акт е изключително необходима, тъй като и към този момент предявеното обвинение е несъответно на цифровата му квалификация. На следващо място налице са данни в досъдебното производство за друго лице В., от когото били взети преди това парчета сух спирт, което лице е поръчвало такси на подзащитния ми и след палежа е отишъл да го прибере от местопрестъплението. Тези данни се съдържат в свидетелски показания, имащи значението на самопризнание. Неясно защо прокуратурата вместо да обвини това лице като помагач за престъплението го използва и ще го използва единствено като свидетел. Налице е тенденциозен подход. Защо например твърдения за поръчител от подс. К. не е използван само като свидетел и е подсъдим. Отговора е тенденциозното отношение на прокуратурата и желанието на прокуратурата да бъде осъществена репресия към точно определено лице

за което им е нужен В., единствено като свидетел макар самопризнанията му за помагачество. Вярно е, че прокуратурата има право да повдигне обвинение на което си лице желае, но е вярно, че прокуратурата има и задължението да повдигне обвинение на лице за което са налице данни, че е извършил престъпление, още повече когато е дал самопризнания в тази насока. Следващото съществено процесуално нарушение е следното: В обвинителния акт прокуратурата е обяснила защо е преквалифицирала обвиненията от по чл.330 ал.1 на такива по чл. 216 ал.5, а именно това е обстоятелството, че стойността на погиналите вещи не надвишава изискването имуществото да е на стойност не по-ниска от 14 минимални работни заплата, а именно 9100 лева. Повдигайки новото обвинение по чл. 216 ал.5 прокуратурата квалифицира палежа на двата автомобила като единно продължавано престъпление за да може да се отчита тяхната обща стойност при обосноваване на признака значителни вреди. Прокуратурата следваше да не преквалифицираше деянията, които следваше да останат такива по чл. 330 ал.1 от НК, като ги квалифицира като продължавано престъпление, при което общата стойност на погиналите вещи от 13500 лв. щеше да кореспондира с изискването за значителна стойност. Целта на тази тенденциозност и незаконосъобразност при повдигане на обвинението е била неистината е справедливостта, а възможността за повдигане на по-тежко обвинение, защото наказанието по чл. 330 ал.1 от НК е от 1 до 8 г. „Лишаване от свобода“, а по чл. 216 ал.5 от НК е до 10 г. „Лишаване от свобода“. Прокуратурата е имала еднаква възможност да повдигне обвиненията по чл. 330 ал.1 и по чл. 216 ал.5, като продължавано престъпление, но е избрала то да е по чл. 216 ал.5 единствено с оглед по-голямата репресия. Нелогичен е подходът на прокуратурата. В случай, че имуществата са на значителна стойност да бъде наказанието от 1 до 8 г. „Лишаване от свобода“, но щом не са на значителна стойност наказанието да е до 10 г. „Лишаване от свобода“. Повдигането на неправилни обвинения нарушава правата на защита на подсъдимите. На следващо място искам да изтъкна досежно обясненията на прокуратурата на понятието значителни вреди като квалифициращ белег. По отношение на този квалифициращ белег е налице тълкувателно Решение № 6 от 15.11.1973г. по наказателно дело № 2/1973г., според което значителните вреди като квалифициращ признак от състава на някое престъпление

обхващат само имуществените вреди, а не и неимуществените такива. Тази постановка на тълкувателното решение е в пряка колизия с аргументацията на РП в обв.акт, че преминала към обвинение по чл.216 ал.5 защото според нея значителните вреди за разлика от значителната стойност по чл.330 ал.1 нямат само имуществен характер. Според прокуратурата значителните вреди обхващат и неимуществените такива. Притесненията на лицата собственици на погинали вещи, както и на техните съседи, както и се включил риска от погиване и на други вещи. Този извод на РП е незаконосъобразен, неправилен и противоречащ на съдебната практика обективизирана в цитираното тълкувателно решение. На следващо място липсва обосновка и изследване на въпроса досежно това дали вредите са обикновени или значителни, като не е направено сравнение на стойността на унищоженото имущество със стойността на имуществото което има. Именно такава съпоставка следва да се направи съобразно постановките на тълкувателното решение. Липсата на конкретизация на стойност и на оценка на значителните вреди ни поставя в незнание и в невъзможност конкретно да защитим подсъдимите, тъй като не е описана в обвинителния акт разликата между значителни вреди и незначителни вреди. Като няма от РП поставен такъв ясен критерий самото обвинение остава неясно, което е съществено процесуално нарушение накърняващо правото на защита на подсъдимите. На последно място съгласно тълкувателно решение № 2 от 7.10.2002г. по тълкувателно дело № 2 от същата година не посочването в обстоятелствената част на обвинителния акт на начина на извършване на деянието пострадалото лице и размера на вредите съставлява основание за връщане на делото в предходната процесуална фаза само ако става въпрос за елементи на престъпния състав. Когато не съставлява признаци на престъплението факти от тази категория могат да се установят в хода на съдебното следствие, да се оценяват от страните и съобразяват от съда. При настоящото обвинение значителните вреди са елемент от престъпния състав, доколкото прокуратурата твърди, че тези значителни вреди включват не само имуществените вреди, които са 13500 лв., а и неимуществени вреди, отрицателни душевни преживявания на собственика, неговата приятелка и съседите. Прокуратурата следваше да установи, даде една обща стойност. Като не е сторила това е допуснала

съществено процесуално нарушение, изискващо връщане в предходната фаза съгласно цитираното тълкувателно решение. Предвид гореизложеното ви моля да прекратите съдебното производство и върнете делото на прокуратурата. По отношение на другите въпроси на чл. 248 към настоящия момент не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не е налице необходимост за изменение на мерките за процесуална принуда. Нямам искания по доказателствата. По отношение депозираната молба за конституиране като частен обвинител доколкото в същата се твърди, че пострадалата е претърпяла освен имуществени и неимуществени вреди, тъй като такива вреди не са конкретизирани като стойност нито в молбата за конституиране на частен обвинител нито се извеждат от обстоятелствената част на обвинителния акт считам същата за нередовна и моля да оставите искането за конституиране като частен обвинител като неоснователна.

ПОДС. К.: Придържам се към казаното от защитата.

Подс.Б.: Придържам се към казаното от защитата.

ПРОКУРОРЪТ: Господин съдия ще взема отношение по въпросите изложени обстоятелствено от защитата. На първо място ще посоча, че повдигнатия въпрос за липса на цифрова конкретизация на хипотезата в която попада повдигнатото обвинение посочена от тримата защитници считам, че същата е несъстоятелна. Това е така, тъй като изискване за отразяване в цифровата квалификация на техники като алтернатива, предложение няма. Такива понятия не са регламентирани в закона за нормативните актове, съответно не могат да бъдат поставени като изискване. Техническото обособяване на правните норми се осъществява чрез разД.ето им в членове, алинеи, точки и букви и само това са индивидуализиращите белези признати от закона, които е вменено на прокурора да посочи в цифровата квалификация. Във връзка с направеното възражение от защитника на подс. Б. по т.2 в което се сочи, че следва да бъде прекратено наказателното производство ще се позова на чл. 250 ал.1 от НПК, което изброява основанията на които съдът може да прекрати наказателното производство: По чл. 24 ал.1 т.1 не е сред тях, поради което няма да вземам отношение по останалите аргументи в тази насока. По останалите въпроси повдигнати от защитата считам, че същите

са по същество. Дали съдът ще се солидаризира с изложеното от прокуратурата е налице е въпрос, който съдът решава по съществото на делото и не считам, че не следва да бъде обсъждано в разпоредителното заседание.

Съдът се оттегля на съвещание:

Съдът след проведено тайно съвещание и като изслуша страните по въпросите на чл. 248 ал.1 от НПК счете същите за изяснени, като намира, че делото действително е подсъдно на съда и няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Намира, че по време на досъдебното производство е допуснато нарушение на процесуалните правила и искането на защитниците на подсъдимите да се върне делото за да се отстрани това нарушение е основателно. Действително текстово в обвинителния акт прокурорът е изписал „като с деянието са причинени значителни вреди“, което е квалификация елемент по т.2, но тъй като наказателния процес е строго формален редно е било да бъде изписано и цифрово в квалификацията, а именно престъпление по чл. 216 ал.5 и съответната точка, която е по смисъла на текстово изписаното обвинение. Това няма как да стане в съдебната фаза, поради което съдебното производство следва да се прекрати и да се върне делото за отстраняване на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила. Така или иначе като не е посочена коя е точно разпоредбата от хипотезите на чл. 216 ал.5 от НК се нарушава правото на защита на всеки един от подсъдимите и по този начин съдът счита, че същественото нарушение следва да се отстрани, като им бъдат повдигнати съответните обвинения в досъдебното производство. Останалите възражения на адв. Д. са въпроси по същество, за които съдът следва да се произнесе с крайния съдебен акт.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство.

ВРЪЩА делото на РП С. за продължаване на разследването по надлежния процесуален ред.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 7 дневен срок от днес пред СлОС.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 15.00 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____